

межовий розлад

Лі Холодна

коли я нарешті вмиру
патанатом розрізатиме мені грудну клітку
гострим скальпелем (якби я була жива – зраділа би до смерті)
і нашттовхнеться на страшну аномалію –
порожнечу всередині
фізично відчутну
яка крижаніє під пальцями
яка ламає суглоби
яка все роз'їдає жовчю
дякувати (тричі перехреститись) богові – це не інфекція
вона не передається ні повітряно-крапельним
ні статевим
ні через кров
дякувати богові – порожнеча не чіплятиметься в пальці патанатома
і не залізе всередину
на неї страшно дивитись – і тільки
але болячіше її відчувати
патанатом скривить обличчя
ще раз перехреститься хоч в бога не вірить
і різатиме далі
радіючи, що вона (ну тобто я)
нарешті померла
і не відчуває більше нічого.